

[Johs. Hansen.]

domsskatter, bliver saaledes liggende paa Ejendomsbeskatningen, medens efter Forslaget samtlige 5,8 Mill. Kr. gaar over til at blive personlige Skatter. Der ligger altsaa i Forslaget sammenholdt med den Anvendelse, som § 50 har faaet i indeværende Aar, en Lettelse af Ejendomsbeskatningen paa ca. 2,7 Mill. Kr. Det undrer mig derfor, at det ærede Medlem, der talte sidst, kunde faa det ud af dette Lovforslag, at det betød en større Ejendomsbeskatning for Amternes Vedkommende end den, vi i Øjeblikket har. Det ærede Medlem stod og talte om, at der var 9 Amter, som efter Forslaget vilde faa mindre Adgang til at flytte Skatten, end de i Øjeblikket har og har benyttet sig af. Men en Kendsgerning er det altsaa, at der for hele Landets Vedkommende bliver Mulighed for en lige saa stor Flytning som den, der er foretaget i indeværende Aar, og en Flytning, som falder godt sammen med den Flytning, der er foretaget i de Aar, der er gaaet forud. Og en Kendsgerning er det endvidere, at det, der nu bliver flyttet, flyttes med hele Beløbet bort fra Ejendomsskatterne og over til de personlige Skatter, medens det, der hidtil efter § 50 er flyttet, i Virkeligheden med ca. Halvdelen er vendt tilbage i Form af sognekommunale Ejendomsskatter i Stedet for. Naar man nu ved dette, er det ikke rigtig til at forstaa, hvad det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, mente med, at Lovforslaget skulde betyde en Trusel om større amtskommunale Ejendomsskatter end de nuværende.

Jeg ønsker ogsaa at gøre opmærksom paa, at af de 3 Mill. Kr., som for Øjeblikket efter § 50 bliver lagt paa de sognekommunale personlige Skatteydere, er der en hel Del, der falder paa Skatteydere, hvis Indtægter ligger under Skattegrænsen, det vil sige en Del af de fattigste og daarligst stillede Skatteydere ude i Sognekommunerne. Efter Lovforslaget bliver disse ganske smaa Skatteydere i Fremtiden fritaget for at bære den Part af Byrden ved § 50-Ordningen, som de i Øjeblikket bærer. Jeg anser dette for at være en Forbedring i Forhold til, hvad der gælder nu, en Forbedring, som det dog er værd at understrege.

Indenfor Landkommunerne er der i øvrigt en betydelig Forskel paa Skattetrykets Størrelse. Hvis man undersøger, hvorledes Forholdene ligger for Øjeblikket, ser man, at der i indeværende Skatteaar Landet over er 3 Landkommuner med en Skatteprocent under 1, og der er 67 Landkommuner, som har en Skatteprocent mellem 1 og 2.

Paa den anden Side har 32 Landkommuner Skatteprocenter mellem 8 og 9, og 20 Landkommuner har Skatteprocenter over 9. Og ser man paa Ligningsprocenterne, viser det sig, at 3 Landkommuner har en Ligningsprocent, der er under 1, 73 Landkommuner har en Ligningsprocent mellem 1 og 2, 33 Landkommuner har Ligningsprocenter mellem 9 og 10, og 97 Landkommuner har Ligningsprocenter paa 10 og derover. Det er jo ganske sikkert, at Skattetrykket i Ydergrupperne, paa den ene Side Landkommunerne med Skatteprocenter paa 1 til 2 eller endda under 1, paa den anden Side Landkommuner med Skatteprocenter paa 9 og derover, bliver meget forskelligt for alle Skatteyderne, uanset, om deres Indtægt er stor eller lille. Og Skattetrykket bliver saa meget mere forskelligt, som det i de Kommuner, hvor Skatteprocenten og Ligningsprocenten er stor, er en ret almindelig Regel, at der er mange smaa Indtægter, hvoraf der betales betydelige kommunale Skatter. Dette betyder ogsaa, at hvis man foretager en Overflytning af Amternes Ejendomsskatter til Statsskatteyderne, en Overflytning til den personlige Skat indenfor Amtene, uden at tage Hensyn til de vidt forskellige Forhold, der gør sig gældende fra den ene Kommune til den anden, fra Skattelyet paa den ene Side til de meget fattige Kommuner paa den anden Side, vil det betyde, at man ved disse Forandringer lægger et nyt Skattetryk over baade paa dem, der bor i rige, og paa dem, der bor i fattige Kommuner, et Skattetryk af samme Størrelse, uanset, at der i de forskellige Kommuner i Forvejen maa være et vidt forskelligt Skattetryk, et Skattetryk, der i fattige Kommuner mange Gange kan være saa stort, at det virker overmaade tyngende paa mange Skatteydere, medens det i velhavende Kommuner næsten ikke mærkes. Jeg kunde derfor ønske, at der i det Udvalg, der kommer, og i hvilket jeg haaber, at Lovforslaget vil nyde god Fremme, maa vise sig Mulighed for at finde en Udvej, hvorved man kan tage Hensyn til de forskellige Skattetryk i de forskellige Landkommuner.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse erindre om, at i den nugældende Landkommunallovs § 50 findes der en Bestemmelse, som dog i hvert Fald ikke er ganske værdiløs, en Bestemmelse, der aabner Amtsraadene en Adgang til i nogen Grad at skønne over, om en Kommune er særlig fattig eller særlig velstillet, og i Henhold dertil at forhøje eller nedsætte den Del af Bidraget efter § 50, som Amtsraadet lægger over paa den paagældende Kommune.